

Lincz i dożywocie 4/6

Polowanie na osy. Historia na śmierć i życie, według reportażu Wojciecha Tochmana, reż. Natalia Korczakowska, Studio Teatrgaleria w Warszawie

W książce reporterskiej Tochmana i w spektaklu Korczakowskiej sprawa brutalnego zabójstwa, którym żyły polskie media w latach 90., staje się soczewką skupiającą po części ciągle aktualne mechanizmy społeczne. Sprawcami morderstwa Jolanty Brzozowskiej była trójka licealistów potrzebujących gotówki, w tym Monika Osińska (**Wiktoria Kruszczyńska**). Choć nie ona mordowała, to stała się, jako młoda i ładna kobieta, przedmiotem medialnego linczu. Grając na mizoginistycznych instynktach, z zagubionej nastolatki zrobiono psychopatyczną manipulantkę, mózg całej operacji, w efekcie Osińska została skazana na dożywocie, które odsiadywała przez 27 lat, do tego roku. Późniejsze reporterskie śledztwo Lidii Ostałowskiej (Dominika Ostałowska), kontynuowane przez Tochmana, pokazało uchybienia i manipulacje wymiaru sprawiedliwości i mediów, a reżyserka dokłada warstwę uniwersalną, z pytaniem o winę i adekwatną karę, która nie jest zemstą. Powracające sceny w studiu telewizyjnym sąsiadują z obrazami z wizji lokalnej, ze scenami z więzienia na przestrzeni lat, są szykany ze strony bezdusznej strażniczki i głębokie rozmowy z Ostałowską, oraz wracający jak refren metakomentarz, wygłaszany po angielsku przez czarnego rapera. Trochę tego wszystkiego za dużo, trochę zbyt dosłownie i pretensjonalnie, przez co ważny temat i dobre intencje twórców nie zawsze są w stanie w pełni wybrzmieć.

ANETA KYZIOŁ

